

בשנה הראשונה שבה נולדה הבת הבכורה שלי – מצאתי את עצמי טובע.
כרב חובל עם שאיפות לכבוש עולמות, הלכתי לאיבוד במערבולת אינסופית.
הייתי צריך להתנתק, לחפש את האור, להיות לבד...
אך גם אשתי – נולי, הייתה צריכה אותי שם איתה, היא לא יכולה לבד לחתור בים הגדול.
ומאז במציאות שלי אני מוצא את עצמי נוכח ונעלם, נוכח ונעלם.

את הבתים כתבתי מנקודת המבט שלי ואת הפזמון כתבתי מנקודת המבט של נולי.
סרטון האנימציה מוסיף פרספקטיבה קצת שונה וקצת דומה-
מלחמה אינסופית בין השאיפות שלנו לשאיפות של המציאות.

את השיר שר הזמר הדני מורטן קייר.
את מורטן גיליתי בפסטיבל אקפלה שהשתתפתי בו בדנמרק.
בפסטיבל היה אירוע מיוחד שבו מאות זמרים התחממו ושרו ביחד ואת האירוע העביר מורטן.
ברגע הראשון שמורטן התחיל לשיר, כל הלסתות נפערו, השחלות דגדגו והלבבות נמסו.
לאחר שכתבתי את השיר, הצעתי אותו למורטן, הוא התחבר.
בילינו קצת ביחד, הופענו עם השיר והקלטנו אותו בלייב גיטרה ושירה.
פעם בהרבה זמן אתה יוצר שיר שכל כך יקר עבורך, לוקח שנים עד שיש בכך את הביטחון לשחרר אותו.
עכשיו זה הרגע.
מתרגש וקצת חושש, אני מזמין אתכם לצלול איתנו.

